

Ubeyd Niyazi Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.02.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

( )

Eserleri:

Ay Beyaz

Ay soldu yanında Sara
Saçlarından güneşe tırmanılabilir mi?
Nereye kadar götürür gözlerindeki derinlik
Kırık bir gönül bu gideceği yer besbelli
Ay soldu yanında Sara, ölüm üşüdü

Yorgun deniz, mezara götür beni
Gece seni göremiyorsam yaşatma beni
Bu ne tutsak yaşam bir çift göz uğruna
İçimden gelmese de sürekli tekrarlıyorum
Yorgun tabiat toprağa götür beni

Şehrayin türküleri benim için değil
Çünkü ben ölümümü cebimde taşıyorum
Her gün taksit taksit ölmekteyim
Çünkü hüznün makamı damarlarıma notalanmış
Şehrayin şarkıları benim için değil

Eklem yerinden koptu tüm duygularım
Gizliden bir yar sevmek benim harcımmış
Gittiğimiz yerlere gidebiliyorum artık
Oturduğumuz yere bakamıyorum
Eklem yerinden kırıldı tüm duygularım

Münferid insanların içindeyim Sara
Gönlümün hangi yorgunluğunu anlatayım sana
Özlemek desem yetersiz, aşk desem utanıyorum
Kelimler düğüm düğüm artık çıkmıyor anla
Münferid insanlar içinde paramparçayım Sara
Münferid insanlar içinde paramparçayım Sara...

Ubeyd Niyazi Kılıç

Ceylan ve Poli

Gece baş ucu taşına konan saka kuşum benim
Çocuk mezarlarına benim de adımlı yaz
Çünkü her çocukla toprağa giren benim
Ceylan ölünce tüm şarkılar sustu
Sadece piyanolar çaldı
Biraz Chopin belki
Neden acaba?
Çocuklar ölünce şairler de susmalı
Hortum da kanı bırakılınca Ceylan'ın
Veya balıklar gibi kıyıya vurunca bebeklerin cesetleri
Yoğurt kaplarındaki çiçekler solunca
Tüm politikacılar artık biraz!.. Artık biraz!
Her neyse bu da onlar için bir iki günlük.
Bir belki iki...
Kara Ali ve İblis görevini teslim etmiş
Dalmış mevsimlik uykuya
Her şeyden sonra veya önce
Ceylan öldükten sonra! Ceylan öldükten sonra!
Ceylan öldükten sonra şair çenesini kapatmalı
Ve yoğurt kaplarındaki çiçekler solunca...

Ubeyd Niyazi Kılıç

En Çok Beklediğim

Tel örgüyle ördüğüm yüreğimin hudutlarını
Nasıl da kanatarak geçtin Sare
Ahımı alan sensin
Keyfimi kaçıran sen
Her gün aynanın karşısında gördüğüm sen
İçimi yokluyorum söyleyecek neyim var?
Sakin ol diyorum kendime biraz daha bekle
Belki, belki gelir...
Bir köy ozanının dediklerine takılıyor aklıma
Yarım kalan şiirler türküler birikiyor seni görmeyince
Uzaktan bile belli ediyorum kendimi
Dağ başında görseler de beni
Niye dağa çıktığımı bilirler
Oysa toprağa da emanet etmedim seni
Bir yanım diyor ki en azından yerini bilirdin
Yerini bilmesem de olur beni sevmesen de olur
Kokun rüzgâra küs olsa da olur
Seni daha hiç görmesem de olur diyeceğim de
Diyesim gelmiyor biraz daha göresim var
Senden önce gidesim var Sare
Giyabında anıyorum seni
Bazen cemalin için vuruluyorum
Bazen sesin için ölüyorum
Bir şeylerden daha söz et ne olur
Hep hicranındayım
Gittiğin yol ne zaman bizi bulur?
Ne yaparsan yap en çok beklediğimiz gelmiyor işte...

Ubeyd Niyazi Kılıç

Kadının Şarkısı

Beni biraz anlamalısın
Yorgun gecenin sabahında
Hani kimse kalmamış yanında
Buruk bir acıyla yalnız kalmışım

Üzerime geçen yıllara dargınım
Bazı kelimelerin naifliğine kırgınım
Şakaklarındaki akı yakalım
Ya da ayağı kırık atları vuralım mı?
Ürkek olmaz doru birlikte koşalım

Şehir mi dersin kent mi?
Sendе susarsan parçalanır dudaklarım
Aşk nedir bilmem şarklıyım ben
Medeniyeti red eden kasabaları özlerim

Ruhbanlık var mı ki İslamlıkta
Senin ruhun bulamadı mı beni arşta
Ey sevgilim ala de bizim şarkımıza
Ses tellerinden kan gelen şarkımıza
Acaba nasıldır?
Filistin de saçları yerine kanı dökülen
Kadınların şarkısı
İnan ben bilmek istemezdim...

Ubeyd Niyazi Kılıç

Kanlı Beyaz

Stefan Zweig'e faşizmden intihar etti dediler.
Eşi ise zorbalıktan intihar etti dediler.
Birileri sürekli kulağımıza bir şeyler fısıldadılar
İkisi de aynı yataktaydı, iki soğuk ceset
O zaman anladım ikisi aynı kelime.
Kafamız da alengirli düşünceler fıskırıyor
Bir açıklama bekliyordu bebekler
Bizi neden öldürdüler
Veya neden Bosna'dan geçerken
Yanık et kokusu gelir burnuma
Hamza öfkesine çıkarıyorlar ruhumu
Nicedir patlamaya hazır bir isyanım,
Nisyanla son bulan
Zindandan kurtulmak istiyorum
Kendi zindanımdan
Oysa nereye kaçabilirim
İnsan kendinden nereye kaçabilir
Belki de en büyük isyanım
Annemin sütüme su karıştırmasıdır
Belki de sütüme su karışmasaydı ben böyle olmazdım
Cumhuriyetin kulu olmak için bu kadar çabalamazdım
Ey beni müptela yapan hayat!
Çöpleri karıştıran çocukların
Âhları yerde mi kalacak?
Ay kovalarken beni acaba onların da peşinden gider mi?
Sana karşılık vereceğim
Ey beni serseri sayan hayat!
Toprağa gömdüğün çocuklarım beni özlediler mi?

Ubeyd Niyazi Kılıç

Montaigne Neden?

Kendimize bakmadan yaşıyorduk
İçimize bakmadan
Ne olduğumuzu anlamadan
Bir kadına yontuldu zavallı kalbim
Üstelik ben yonttum
İnsan kendi kalbini nasıl yontar
Hangi neşter keskinliği acıtmaz
Şen, sen en güzel platonik mazoşistliğimsin
İşte böyle...
Sürekli tırnaklarımı kanatıyorum
Psikologlara kalsa ağır bir hastayım
Beni hasta edenlerle ilgilenmiyor doktorlar
Kaç senelik insan olduğumu bildiklerini sanıyorlar
Yaşadığım sürece insanmışım
Yasa abimiz öyle diyormuş
Şen hiç konuşmadın Montaigne abimiz
Amâsı şu ki hala buradayım sizinleyim
Daha özlenmedim
Keşke özlensem
Ve Montaigne neden?
Kimseye yara bandı olmayan ben
Neden özlenmeliyim...

Ubeyd Niyazi Kılıç

Paslı Düşüncelerim

Kalk fotoğraf çekinelim
Kaldıralım başımızı semaya
Madde, makine, çirkinlik, pas bir kenarda kalsın
Hazin bir Eylül yanımızdan öylesine geçmez bekleyeceğiz
Tabi ki bırakacaktır izini
Belki dikenli tellerini omuzlarda ya da yırtar bilir yüzümüzü
Toprağın Kılıç'ı ile düellosu başlar rüzgârın
Ben topraktan yana olurum
Neydensem ondan yana olurum
Üstüne asfalt döküp geçemem
Bir devrimci nasıl olurda gömülür betona
Şark dillerde bir serseri Yahudi ağıtı okunur onlar için
Şark için tan belki ağırdı uzakta ve döküldü kanları yine uzakta
Şeslerini duyamayacağımız kadar uzakta
Yavaş yavaş günün bekâretini silerdi onlar,
Onlar ki,
Her gün bir tutam dökülen saçlarımın sebebidir belki de
Şehrin dehlizlerin de gizlenmekteyim, Yahudi değilim
Fakat bir isyan bekliyorum, seher yelinde
Hamurumun içine üç esas kalubelada şayi kılınmış
Fikir, yalnızlık, Filistin
Ve ölümüne direniş! Ölüm kader, direnişte ölmek şeref!
Ezan sesi duyuluyor, burada olduğumuzu anlarlar.
Fakat kiralıktık hepimiz, işimiz bitene kadar
8-5 yaşatılan düşünce ile sınırlıydık.
İnancımız dillere mahpus! Şiirler satılık!
Sen vezirlere sattığın şiirleri ne zaman geri alacaksın Abraham
Kelimelerim bir liseli edasıyla hoyrat!
Bir küheylâna binip gitmeliyim şimdi
Arkamda kirletilmiş sevdaları bırakarak
Artık buna ne kadar gitmek derlerse
Bırakıyordum ardımda benzi solan, hoş bir kahkaha ile gelen geceyi...

Ubeyd Niyazi Kılıç

Sultanım

Ecel gelmeden selamı dinleten sultanım
Kuru ayazım yola düş oldum
İlla namlular kanamalı mı?
Kim kanatabilir o Sare değil ise?

Cam kırıklarının içinden yüzmeye çalışıyorum
Buna derlermiş hayat... Kara imiş.

Ne sanıyorsun ki bu deniz bu okyanus
Hep ademin gözyaşları

Beklesin o yüreğim de dinlenen kurşun
Beklesin belki bedenim de bütün olur

Bunları şehri terkettin diye demiyorum
Kalbistan meclisine giren elbet nar olur
Bende hal bende can bırakmadılar
Ecel gelmeden türkümü söyle sultanım
Bende yakılacak ne ciğer ne türkü bırakmadılar

Yüreğe gömülen
Parçalı dudaklardan trenler göçüren
Ervahı ezelde beni ağlatan,
Vay dünya!
Cilalı boyalı ölü toprağı değil misin?

Ubeyd Niyazi Kılıç

The Bülül

Aslında daha önce de sormuştum
Kimin gövdesinden yıldızlı evrene bakılabilir
Bakılsa da görülebilir mi
Bu soru bir kuş cenazesinden çıkınca da gelmişti aklıma
Gıfârî'ye dert yanmıştım
Gidenleri anlattım gelenlerin değeri yok şu an
Haz bülbülünü kulağıma fısıldadıklarını söyleyemedim
13'ümde yüreğimden vurdu

İblis

Ne ise o kanla gelirdi boğazımdan
Gagalarındaki kurşunu düşürmediler yere
Acaba neydi bekledikleri

Kamber

İçimde ki köhne, mavi çığlıkları susturmalıyım
Çocuk kanları elimize kadar gelince
Yaşamak utanılacak bir şey "aldırmadılar"
Dönmeyeceğim geriye
Yargıç kırmadı kalemi
Buna degecek ne kaldı
Aslında çok umudum yok
Kravatlı hırsızlar her şeyi aldılar
Kargalı bir şiir ne kadar güzel olabilirdi
Çünkü cenaze benimdi...

The Urgan...

Ubeyd Niyazi Kılıç